

med det Kjøndskab, som man maa forudsætte, at Kommunalbestyrelsen har til Hestebestanden, behøves der ikke, tror jeg, nogen vidtløftig Undersøgelse for at komme paa det Næne med, hvorledes en saadan tilfældig Afgang skal erstattes. Naar det først gaar op for Kommunalbestyrelserne, af hvilken overmaade stor Vigtighed det er, at man i Tilfælde af Krigsberedskab i kortest mulig Tid kan faae de fornødne Heste, tror jeg ogsaa, at de med megen Interesse ville varetage det, der i Følge dette Lovforslag vil blive dem paalagt. Jeg tror, at det er en saa stor Fordel, der naas ved, at det allerede i Fredstid er fastslaaet, hvorledes Udredningen og Tilveiebringelsen af Heste kan finde Sted, at jeg paa det Bedste skal anbefale Lovforslaget til Thinget.

Jouquières: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det netop er af Hensyn til, at man i Forveien kan vide, hvor man skal henvende sig angaaende disse Heste, at jeg gjorde en Henstilling. Derfor jeg tænker mig det specielle Tilfælde, at Hæren hurtig skal koncentreres her paa Sjælland, saa vil det efter Forholdet mellem Sjælland og hele Riget stille sig saaledes, at der kun er en Urediedel af de Heste paa Sjælland, som skulle udskrives i hele Riget, men man vil ikke behøve at skaffe 3 Gange saa mange Heste, som der skulle udredes af Sjælland under de Forhold, hvor man skaffer Hestene fra hele Landet, fordi en Del af Trinet efter al Sandsynlighed bliver overflødig paa Sjælland; det er muligt, at man vil kunne lade sig nøie med det dobbelte Antal af det, man ellers vilde udskrive paa Sjælland, naar Forsyningen skulde ske for hele Landet. Det var kun under den Forudsætning, at det kunde være til virkelig Nytte, at man i Forveien vidste, hvor man skulde søge Hestene, at jeg mente, at man ligesaa godt kunde give en Regel i den Henseende som alene at holde sig til, at Udredningen skulde ske fra hele Landet.

Krigsministeren (Haffner): Den ærede Landssthingsmand synes at gaa ud fra den Forudsætning, at enten kunne Hestene blive udtagne over hele Landet, eller ogsaa kun blive udtagne paa Sjælland, og at der som Følge deraf i Reglen kun kunde være Spørgsmaal om at fastslaa et Minimum og et Maximum; men jeg tillader mig dog at tro, at der kan være Omstændigheder, at der kan indtræde Tilfælde, i hvilke man maa være i Stand til at kunne udskrive Heste netop udenfor disse to af den ærede Landssthingsmand angivne Grænser. Skal man saaledes forudsætte flere Muligheder, saa kommer man ogsaa i Reglen til at fastslaa flere forskellige Tal, og saa tror jeg rigtignok, at man vil i høj Grad vanskeliggøre Kommunalbestyrelsernes Overv. og gjøre dem noget tvivlraadige med Hensyn til, hvilke Heste de skulle designere til Udtæ-

gelse. Jeg tror, at man gjør rigtigst i at overlade Forstaaelsen af disse Regler til Administrationen uden derom at bestemme noget Nærmere i selve Loven.

M. Naasmussen: Det er min Overbevisning, at den ærede Minister stuffer sig i den Forventning, som han nærer til denne Lov; det er min fuldkomne Overbevisning, at under Krigsberedskab vil en Udførelse af, hvad dette Lovforslag foreskriver, ligesaa hurtig kunne tilveiebringes ved en foreløbig Lov. Det er Noget, vi nu have oplevet en gjentagen Erfaring om; det har viist sig, at saadanne Ting kunne sættes i Værk paa den Maade. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at det kunde dog være, at denne Foranstaltning ikke er saa simpel og ligefrem, som den ærede Minister forestiller sig. For det Første er det en kommunal Foranstaltning, og deraf slutter jeg, at Kommunalbestyrelsen kun har Ret til at henvende sig til Kommunens Beboere. Nu kan det Tilfælde indtræffe, at en stor Del Kommuner slet ikke have en eneste Hest, som en samvittighedsfuld Mand kan sige er stiftet til dette Brug. Hvad skal da den Kommunalbestyrelse gjøre, som er i dette Tilfælde. Efter min Mening har den i Genhold til Loven ikke Ret til at henvende sig til Beboerne udenfor Kommunen; men det kan jo mulig lempes. Naar det er forbeholdt to Ministerier at forberede og træffe en Foranstaltning, kan der jo umægtelig foreskrives mange Ting. Hvad der derimod for mig er det Væsentligste, er, at Kommunalbestyrelsen faar et Paalæg, som efter min Betragtning foreløbig er prøveløst. Den faar et Overv. som den hverken har Tilfredsstillelse eller Interesse af, saalænge der slet ingen Udsigt er til Krig. Først naar man faar Bevidstheden om, at en saadan Ting skal bruges, kommer Interessen. Men at gaa i mangfoldige Aar i Forveien og forberede sig paa det, der er Forudsætningen for denne Lov, Noget, som de Hulevende af Erfaring vide kan tilveiebringes i meget kort Tid, tror jeg ikke er hensigtsmæssigt.

Krigsministeren (Haffner): Den ærede Landssthingsmand havde, som han sagde, og som jeg tillader mig at gjentage, Intet imod Lovens Indhold, naar den udgik som en provisorisk Lov. I saa Fald, mener han, kunde den være meget god; men det er overflødig, mener han, at give en saadan Lov allerede nu. Det er nu ganske vist, at Udstedelsen af en provisorisk Lov medtager ikke lang Tid; men nogen Tid gaar der dog med dertil, og det er derfor just en Fordel at have lovbestemte Regler, givne i Fredstid, for, hvorledes man skal gaa frem med Tilveiebringelsen af det Fornødne i Tilfælde af Krigsberedskab. En Krig kommer i vore Dage saa hurtig, at enhver Time, der gaar tabt ved Forberedelsen af Mobiliseringen, kan blive skjæbnepaanger. Det